

gå hjem med det samme med deres penge, og så vil man gradvis forhøje aldersgrænsen. Alt efter de foreliggende arbejdsmuligheder (og vurderingen af, hvorvidt overgangsordninger misbruges) kan der også tænkes andre former for opdelinger i den enkelte kommune af, hvordan – og hvor hurtigt – man kommer i gang. Eksempelvis vil man måske i flere kommuner finde det sundt og rigtigt først at bruge kræfterne til at få folk i arbejde, som særlig længe har været arbejdsløse, og så trinvis få flere og flere i beskæftigelse med de af nærværende lovforslag omfattede arbejder.

Selv om dette vil lette indarbejdningen af nyordningen, skal der såmænd nok med en så omfattende samfundsreform komme ballade – måske ligefrem kaos – i den første tid i adskillige kommuner. Man skal imidlertid ikke kortsynet og overfladisk i fortvivelse give op over for begyndervanskeligheder. Når erfaringerne først er indhøstede, skal det nok lykkes at få det hele til at fungere smidigt – også for eksempel på transportsiden og i forhold til fremskåffelse og betryggende opbevaring af redskaber, arbejdstøj osv.

Til § 7, stk. 2

Den gældende lov, der ophæves, fylder en snes gange så meget som den, der nu foreslås. Og mere end 98 pct. af de arbejdsløse fatter ikke størstedelen af snørklerierne i nuværende lovs over 100

paragraffer med vedhængende bekendtgørelser, cirkulærer og afgørelsessamlinger. På disse papirtigres bud bortødes hver dag tusindvis af arbejdstimer til kontrol og anden meningsstom beskæftigelse.

Vedtages lovforslaget, bliver det dog – af hensyn til EFs rådsdirektiv af 17. februar 1975 – nødvendigt at gennemføre en særskilt varselslov for større afskedigelser i stedet for §§ 23 a–g og 102 a.

Reglen i § 7, stk. 2, 2. pkt., 1. led, skyldes, at spørgsmålet om, hvordan der skal forholdes med de nuværende arbejdsgiverbidrag til arbejdsløhedskasserne, bedst afgøres pr. udløbsdagen for hovedmassen af de kollektive overenskomster.

Om efterlønsmodtagere henvises til bemærkningerne til § 2 i fremskridtsforslaget om forbedret og ensartet folkepension, L 95 af 15. januar 1980, samt til arbejdsmarkedsudvalgets betænkning af 3. november 1978 og indlæg fra folketingets talerstol i den forbindelse i oktober/november 1978 (sp. 807–810, 834 f, 842 f, 1703–1707, 1745–1747, 1761, 1763 f, 2007–2012, 2023–2026 og 2030–2036).

Det forventes, at vedtagelse af lovforslaget vil medføre nedlæggelse af arbejdsministeriet, jfr. herved også bemærkningerne til fremskridtspartiets ændringsforslag nr. 2441–2492 til finanslovsforslaget for 1982. Tempeluddrivelse af den herskende bureaukratklasse er under de nuværende forhold en stærkt beskæftigelsesfremmende foranstaltning.